

Οι μετανάστες είναι αδέρφια ταξικά

Τις τελευταίες μέρες ερχόμαστε αντιμέτωποι με εικόνες ντροπής και απανθρωπιάς βγαλμένες από πολύ διαφορετικές και σκοτεινές εποχές. Στον Έβρο και γενικότερα στα σύνορα Ελλάδας-Τουρκίας, παίζεται ένα γεωπολιτικό παιχνίδι ποδοσφαίρου με μπάλα τους μετανάστες, οι οποίοι σήμερα δέχονται τη μεγαλύτερη επίθεση από το σύστημα στο οποίο ζούμε με αποτέλεσμα η αξία της ζωής τους να υποτιμάται μέρα τη μέρα. Η όξυνση των διακρατικών ανταγωνισμών στη Ν.Α. Μεσόγειο για το ποιος θα αρπάξει το μεγαλύτερο κομμάτι απ' την πίτα των πρώτων υλών και των γεωστρατηγικών θέσεων μετατρέπει ξεριζωμένες οικογένειες και παιδιά σε όμηρους διπλωματίας και ανταγωνισμού των συμφερόντων των κρατών, των υπερεθνικών οργανισμών και του διεθνούς και εθνικού κεφαλαίου.

Από τη μία πλευρά, το ελληνικό κράτος παρατάσσει ΜΑΤ και στρατό στα σύνορα, με σκοπό να αποτρέψουν το πέρασμα των μεταναστών. Οι οπλισμένοι τραμπούκοι του κρατικού μηχανισμού όταν δεν εκκενώνουν καταλήψεις και δεν επιτίθενται στο κίνημα, δέρνουν ή απειλούν με όπλα φοιτητές και επιτίθενται στους μετανάστες. Κράτος και καθεστωτικά Μ.Μ.Ε. με την ακροδεξιά ρητορική τους, ενισχύουν το ήδη υφέρπον αντιμεταναστευτικό κλίμα, καταφερόμενοι με χυδαίες εκφράσεις ενάντια στους μετανάστες, τη στιγμή που ο υπεροπλισμένος μηχανισμός καταστολής του ελληνικού κράτους επιτίθεται με χημικά σε ανυπεράσπιστους, πάμφτωχους ανθρώπους, στρέφει τα όπλα πάνω τους και απειλεί με πραγματικά πυρά. Εντέχνως, λοιπόν, δημιουργείται η εντύπωση σε ένα διευρυμένο πλέον κοινωνικό κομμάτι, το οποίο εδώ και καιρό μετατοπίζεται ραγδαία προς τα δεξιά και συντηρητικοποιείται, πως το ελ. κράτος βρίσκεται αυτή τη στιγμή σε κατάσταση πολιορκίας, αν όχι και σε πόλεμο. Από ποιους;! Από τα πιο υποτιμημένα κομμάτια και θύματα ενός συστήματος, τα οποία το ίδιο -από κοινού με τις «σύμμαχες χώρες»- δημιούργησε.

Η Ελλάδα πιστή στα συμφέροντα των ΕΕ-NATO παίζει το ρόλο του εγγυητή των συμφερόντων του ντόπιου και διεθνούς κεφαλαίου. Μετατρέπει τη χώρα σε μια απέραντη νατοϊκή βάση και ανταγωνίζεται τη Τουρκία στη χάραξη των ΑΟΖ, καθώς για τους ενεργειακούς πόρους, την εξόρυξη και τη μεταφορά υδρογονανθράκων (άξονας Ελλάδα, Κύπρος, Ισραήλ, Αιγύπτου-Eastmed). Ταυτόχρονα, καταστέλλει τον εσωτερικό εχθρό, επιτίθεται στα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, συκοφαντεί τις απεργίες κινητοποιήσεις και θεσμοθετεί νομικά την διάλυση των διαδηλώσεων, προχωρά αποκάλυπτα πλέον σε ιδιωτικοποιήσεις νοσοκομείων, όπως αυτό της Κομοτηνής, στην κατάργηση του ασύλου, καταστέλλει φοιτητικούς αγώνες, δομές του κινήματος και καταλήψεις, επιβάλλει αστυνομοκρατία σε ολόκληρη τη γειτονιά των Εξαρχείων. Αβαντάρει το ακροδεξιό της ακροατήριο και προσπαθεί να σφυρηλατήσει μία εθνική ενότητα με όχημα τον κανιβαλισμό, τον милитарισμό και τον εθνικισμό. Σε τελική ανάλυση οχυρώνεται και προετοιμάζεται υλικά και ιδεολογικά για μία πολεμική σύρραξη. Έτσι και τώρα δε διαφυλάσσει απλά τα δικά της σύνορα, αλλά ταυτόχρονα προστατεύει και τα σύνορα της ΕΕ των μνημονίων, της λιτότητας και της καταστολής.

Από την άλλη πλευρά, η Τουρκία ακολουθεί μια επεκτατική εξωτερική πολιτική. Έχοντας επέμβει τρεις φορές στη Συρία, προσπαθεί να εκμαιεύσει τη στήριξη ΕΕ και NATO όσον αφορά βλέψεις της στη Μ. Ανατολή. Έτσι, ανοίγει τα σύνορα προωθώντας χιλιάδες μετανάστες στον Έβρο, εργαλειοποιώντας τους με έναν αισχρο τρόπο και επιδιώκοντας έτσι να λειτουργήσουν ως εκβιασμός για την ΕΕ και να έχει ως αποτέλεσμα στη στήριξη της στις ιμπεριαλιστικές της επεμβάσεις στη Βόρεια Συρία. Ταυτόχρονα, καταστέλλει κάθε μορφής εσωτερικό εχθρό και ενισχύει την εθνικιστική ιδεολογία και ρητορική.

Ο **ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός**, ωστόσο, είναι ένα υποσύνολο μιας μεγαλύτερης εικόνας. Η προσπάθεια των **ΗΠΑ-ΕΕ** να εκμεταλλευτούν τις πλουτοπαραγωγικές πηγές στη Μ. Ανατολή για τα συμφέροντα του κεφαλαίου και ο ανταγωνισμός τους με τον **αντίπαλο πόλο, τη Ρωσία**, είναι η αιτία που δημιούργησε τις μαζικές μεταναστευτικές ροές. Οι ισχυροί αυτού του κόσμου, έχοντας λεηλατήσει επί δεκαετίες τα κράτη της Μ. Ανατολής, έχοντας φτωχοποιήσει εκατομμύρια κόσμου με βομβαρδισμούς, επεμβάσεις κ.λπ. βγάζουν την ουρά τους απ' έξω σχετικά με το ζήτημα των μεταναστευτικών ροών. Αυτοί είναι που έχουν αιματοκυλήσει τις περιοχές αυτές και που αποφασίζουν για τη μοίρα των εκμεταλλεζόμενων αυτού του κόσμου.

Από τη μεριά μας, αντιλαμβανόμαστε πως η όξυνση των ελληνοτουρκικών συγκρούσεων και εντάσεων οδηγεί σε παρόμοιες, **εχθρικές για τον κόσμο της εργασίας, πολιτικές** και στις δυο πλευρές του Αιγαίου. Ο κρατικός ολοκληρωτισμός, η ενίσχυση της εθνικής ενότητας, η καταστολή των ταξικών και κοινωνικών αγώνων σε συνδυασμό με την πολεμική προετοιμασία και το ρατσιστικό δηλητήριο οδηγεί στην ανάπτυξη και σύγκρουση δυο εθνικισμών. Ο κόσμος της εργασίας καταπίνοντας τη ρητορική των εκάστοτε εκμεταλλευτών του ετοιμάζεται να πολεμήσει, εναντιώνεται και εχθρεύεται τα πιο αδύναμα κομμάτια, τους μετανάστες και δεν αντιστέκεται στις πολιτικές που του τρώνε τη ζωή. Η κατάσταση και στα δύο κράτη οδηγείται κατ' αυτόν τον τρόπο στον περαιτέρω **εκφασισμό** και στη **συντηρητικοποίηση**, με αγανακτισμένους πολίτες να τα βάζουν με

ανυπεράσπιστους πρόσφυγες, νεκρούς μετανάστες στο Αιγαίο και ταυτόχρονα τα κοινωνικά αγαθά και οι ελευθερίες τους να τους τα παίρνουν μέρα με τη μέρα.

Αυτή είναι, άλλωστε, και η **επίσημη πολιτική της ΝΔ**. Η κοινωνική κατάσταση που παρέλαβε με τις ανύπαρκτες κοινωνικές αντιστάσεις και το δεξιά μετατοπισμένο πολιτικό σκηνικό ευόδωσε στην επιβολή του δόγματος «νόμος και τάξη». Έκλεισε, λοιπόν, το μάτι στα πιο συντηρητικά και αντιδραστικά κοινωνικά κομμάτια και ταυτόχρονα έβαλε στο στόχαστρο τα πιο αδύναμα. Αυτά που έρχονται ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της ΕΕ γιατί καταδεικνύουν το πως στο σύστημα, στο οποίο ζούμε, γεννά τη φτώχεια και την εκμετάλλευση, το ρατσισμό και το φασισμό, την καταπίεση και την καταστολή. Η **αντιμεταναστευτική κρατική πολιτική**, όμως, δεν ξεκίνησε τώρα. Από τους πρώτους μήνες διακυβέρνησης, μέσα από μια αξιοθαύμαστη συστράτευση των ΜΜΕ προσπαθούν να μας πείσουν ότι όλα τα προβλήματα μας οφείλονται στους κατατρεγμένους ασκευείς μετανάστες που τους στερήθηκαν τα πάντα και αναζητούν μια ελπίδα για τη ζωή τους ή στα Εξάρχεια και στις καταλήψεις ή στους φοιτητές και το άσυλο. Για ποια «ανομία» μας μιλάνε και για ποια νομιμότητα; Ξέρουμε καλά ότι η αστική νομιμότητα είναι η νομιμότητα των πλουσίων και η ανομία που πολεμάνε είναι το δίκιο των από τα κάτω. Ποια είναι η ηθική τους όταν μιλάνε για «μεταναστευτική εισβολή»; Μετατρέπουν τα σύνορα σε εμπόλεμη ζώνη και κινητοποιούν εθνικιστικά κοινωνικά αντανάκλαστικά στρέφοντας την κάννη σε άοπλους ανθρώπους, παιδιά και οικογένειες. Δημιουργούν μια ψευδή εικόνα και αντιμετωπίζουν ως εθνική απειλή πάμφτωχους ανθρώπους που δεν ξεπερνούν ούτε το 1% του ελληνικού πληθυσμού.

Στόχος τους είναι πάντα οι αδύναμοι, αυτοί που στενάζουν στις κακοπληρωμένες δουλειές, που ασφυκτιούν μέσα στις κοινωνικές νόρμες, αυτοί που κυνηγημένοι προσπαθούν να βρουν ένα τόπο να στήσουν τη ζωή τους. Όταν **χτυπάνε τους μετανάστες**, το πιο υποτιμημένο κομμάτι αυτής της κοινωνίας, ξέρουμε καλά ότι **έρχεται η σειρά μας**. Όταν χτυπάνε το αναρχικό κίνημα το κάνουν για να είμαστε όλοι ακόμα πιο αδύναμοι την επόμενη φορά που θα προσπαθήσουμε να διεκδικήσουμε κάτι από αυτά που μας κλέβουν. Όταν χτυπάνε το άσυλο και τις καταλήψεις χτυπάνε τις δομές του αγώνα, τα εργαλεία που είναι πάντα στη διάθεση όσων κάνουν το βήμα να κατέβουν στους δρόμους για να υπερασπιστούν τις ζωές τους.

Επομένως, **αν σήμερα** αβαντάρουμε τις πολιτικές του κράτους, στρώνουμε οι ίδιοι το δρόμο ώστε αυτό να μας επιτεθεί ακόμα περισσότερο αύριο. Όσο οι κοινωνικές και ταξικές ανισότητες θα συντηρούνται και θα διευρύνονται, **οι «έλληνες» μπάτσοι θα «δέρνουν έλληνες»** αλλά και **μετανάστες**, ξεκινώντας από τα πιο ριζοσπαστικά και περιθωριοποιημένα κομμάτια ανεξαρτήτως έθνους και διευρύνοντας τη βεντάλια της καταστολής όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο, όπως έγινε τις προάλλες στα νησιά της Λέσβου και της Χίου, όπως πριν μερικά χρόνια στους αντιμνημονιακούς αγώνες, όπως γίνεται πάντα όταν εντείνεται ο κρατικός ολοκληρωτισμός και ο εκφασισμός.

Ενάντια, λοιπόν, στην κυρίαρχη ακροδεξιά ρητορική και στο ρατσιστικό οχέτο που ολοένα και αυξάνεται να ορθώσουμε ανάστημα και να κάνουμε ξεκάθαρο πως **οι μετανάστες δεν είναι ούτε τρομοκράτες, ούτε τυχοδιώκτες**. Είναι τα αποκαΐδια της φτώχειας και των πολέμων στις πατρίδες τους. Είναι αυτοί που στοιβάζονται σε βάρκες και σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Είναι οι σύγχρονοι εξόριστοι του 21ου αιώνα που προορίζονται για ξερονήσια (όπως συχνά ακούγεται από τους υποστηρικτές των ΕΕ-NATO). Θα είναι η εικόνα από το μέλλον όσο δεν στεκόμαστε ο ένας δίπλα στον άλλο και δεν οργανώνουμε τις αντιστάσεις μας απέναντι στις ορέξεις και τις στρατηγικές των δυνατών. Η οργή των «φιλοξενούμενων» μεταναστών είναι κομμάτι της δικής μας οργής. Μην ξεχνάμε την εξέγερση που πραγματοποιήθηκε στη Μόρια, το Σεπτέμβριο, μετά την πυρκαγιά που ξέσπασε σε κατάλυμα και οδήγησε στο θάνατο μιας γυναίκας, τον οποίο τα ΜΜΕ παρουσίασαν ως επιτηδευμένο εμπρησμό, και την επίθεση των ΜΑΤ που ακολούθησε, ως άμυνα

Ενάντια στις συμφωνίες Δουβλίνο και ΕΕ-Τουρκίας να προτάξουμε τη διεθνιστική αλληλεγγύη και την ειρήνη μεταξύ των εκμεταλλευόμενων. Να πραγματοποιήσουμε ρωγμές στην αντιμεταναστευτική πολιτική. Να στήσουμε αναχώματα ενάντια στην πολεμική προετοιμασία και στα συμφέροντα ντόπιου και διεθνούς κεφαλαίου. Να μη συνηθίσουμε την εξαθλίωση. Να ανοίξουν τα σύνορα και να δοθούν άσυλο και χαρτιά σε όλους τους μετανάστες.

- **Αλληλεγγύη στους/στις μετανάστ(ρι)ες**
- **Χαρτιά, ΑΜΚΑ, και ελευθερία μετακίνησης σε όλους/ες**
- **Να κλείσουν τώρα όλα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης**
- **Μπλόκο στον πόλεμο και τον εθνικισμό**